om kokkolõdu ehk katteſt renni wiſi wäljakaiwetu lahhaspoliſt kõo witſuga kokkokääntu. Korſtna ſiſſe lastas ümbrezõri ohhertiga alla otſaſt kuhja päni ni paljo mulke, kui waja om, et tos kartohwli kuhjaſt korſtna lähbi wõip wälja-minna. Sis puistetas kartohwlid kuhja-wiſi korſtna ümbrel ülles, ent mitte ennamb kui kolm ehk nelli jalga korruta, muido lätwa kartohwli kuhjan kumas. Kui kuhhi walmis om, ſis kattetas temma ümbrezõri pikka olgiga ehk nappaga kinni, ent ei mitte pakſult, enge ohhukſelt. Om ilm ſelge, lämmi nink tahhe, ſis wõetas päiwa aigo nappo-katte päält ärra nink lühwas kuhhi lakja, et neid kartohwlid wõip wäljakorjata, mes halwas omma jänu. Õſes kattetas kuhhi ſeddaſamma-wiſi jälle kinni. Nida jäwa kuhja omma kerge kattega ſaisma, ſeni kui peljata om, et halla tullep, ſis pantas õſes ennamb nappa ehk pikka olgi ümbre, mes päiwa aigo jälle ärrawõetas, kui hä ilm om. Jõwwap jo talwine aig kätte nink känap ilm külmale, ni et jo ea wee päle tullep, ſis ſünnis kuhja otſani kinni-panna. Se tarwis wõetas hääd werſket kuiwa nappa ehk pikka olgi, nink pantas jalla padjuta päle nink ümbre, nink mattetas ümbrezõri mullaga jalla padjuta kinni. Et ka päält korſtna lähbi nink alt hao lähbi külm mannu ei ſa, ſis pantas korſtna ots olle-tuuſtiga kinni nink ſõkkutas ſitta hao-wihhu otſe ette. Lätwa talwel ilma pehmes nink tullep ſulla, ſis wõetas korſtna wallale, et tos wõip lähbi-minna, ent pantas ſeddamaid jälle kinni, kui ilm waſtſeſt külmale lõõp.

Kel paljo kartohwlid om hoita, nink ei tahha mitto kuhja tetta, ſe pandko neid rõuke, ni kui keswa-rõuge omma, ent maddalamba. Kartohwli rõuge tettas ſeddawärki. Eesmält kaiwetas krawi, weidi pikkembalt, kui rõuge tahhetas tetta, nink kattetas risti kuiwa hao-wihkega kinni, et kartohwli ei joſe lähbi, ent tuul parrajalt lähbi-kääp. Kes krawi ei tahha kaiwada, ſe pandko hao-wihho niſamma mulla päle mahha, nink, et kartohwli alt tuul wõip lähbi-käwwa, ſis ſäetas hao päle, ni pikkalt, kui rõuge ſaap,

kats reddelit, mes nappaga ehk haoga omma lähbipalmitu, kattuſe-wiſi kokko nink keõdetas päält kinni, et kartohwli kattuſe-harjaſt lähbi ei ſa. Kui ſel wiſil ne paiga, kohhe kartohwlid rõuke tahhetas panna, omma ſäetu, et tuul, kas krawiſt wai reddeli alt, häste wõip lähbi-käwwa, ſis pantas ka ſija egga katte ſülle päle ſärane-ſamma korſtna ülles, kui kuhja keskel peap ollema, nin päle to puistetas kartohwlid rõugewiſi päle, ent ei mitte korgembas kui nelli jalga korruta korſtna pohjaſt arwata. Omma kartohwli ſel wiſil rõuke pantu, ſis kattetas möllembi poli kergeste kuiwa pikka olgi päle, ent kui tahhe ilm om, jättetas harri weel wallale. Tullep külm talwine ilm, ſis mattetas rõuge niſamma olgiga nink mullaga kinni, kui kuhja kinni-mattetas, korſtnale pantas tuuſt ette, nink kos reddeli otſa wallal omma nink hao-wihho otſa kartohwli alt wäljatullewa, ſõkkutas ſitta etta, nink krawi otſa pantas ka ſittaga kinni.

Lätwa talwel ilma liig külmas, ſis om waja rõugid pohja poolt kuſe haoga ehk ſittaga katta, nink kewwaja pole peap neid lõune poolt niſamma kuſe haoga ehk ſittaga kinnimatma, et päiw ei wõi mulda päält ärraſullatada.

Kes ſel wiſil omme kartohwlid ülle talwe jõwwap piddada, ſe wõip lota, et nemma ſeemnes kõlbawa, ſeſt et ta ſüggiſe neid ſaggede wõip lähbikaija nink rikkutuid wäljakorjata, mes keldren ehk hawwan ei olle wõimalik, kui ſinna ni häste mannu ei ſa, nink kuhjan ehk rõugen tuul häste lähbikääp nink kartohwlil ei laſſe kumas minna.

Neiſt kartohwliſt, mes wõtmiſe man lõitas rikkutu ollewat, wõip, kui neid ärra-mõstas nink wäitſega pohhastetas, tärkliſt nink jahhu ſaija. Kuis tärkliſt tettas, ſedda wõip holikas perrenaine möiſan oppi. Ent jahhu ſaap ſedda-wiſi. Kartohwlid kedetas nink koritas ärra nink lastas õſe uſſen ärrakülmada. Kui nemma lähbi ja lähbi omma kanges külmanu, ſis pantas neid lämmen tarren ehk päiwa paisten ſullama, puistetas puhta kotti nink pan-